

Abstrakt

Disertační práce se zabývá komparativní analýzou historické argumentace při hledání národní identity v textech Tomáše Garrigua Masaryka (1850-1937) a Romana Dmowského (1864-1939). Masaryk a Dmowski patřili k předním představitelům politického, veřejného a intelektuálního života svých zemí na konci 19. a v prvních desetiletích 20. století. Otázka národní identity náleží k tématům nejčastěji asociovaným s jejich životem a dílem. Před rokem 1914 Masaryk a Dmowski ovlivnili českou a polskou politiku a politické myšlení. Během první světové války se postavili do čela československé a polské emigrační politiky (Masaryk jako předseda Československého národního výboru, Dmowski jako předseda Polského národního výboru). V poválečném období se však jejich životní dráha rozcházela. Masaryk se stal prezidentem Československa a symbolem československé identity, Dmowski reprezentoval spíše opozici vůči hlavnímu proudu polského poválečného politického života. První a druhá část disertace pojedávají o Masarykově a Dmowského koncepci historické argumentace při hledání národní identity v kontextu Masarykova a Dmowského myšlení a života. Tyto části jsou uspořádány chronologicky a věnují pozornost transformacím Masarykových a Dmowského pohledů v průběhu času. Třetí část je komparativní a analyzuje (1) historický příběh národa zachycený oběma autory, (2) roli historických příkladů v Masarykově a Dmowského koncepci mentální geografie, (3) vztah mezi národní a nadnárodní identitou formulovaný na základě historických příkladů, (4) otázku vztahu náboženství a národní identity v perspektivě historické argumentace a (5) Masarykovu a Dmowského koncepci cesty historické změny (revoluce, reforma, evoluce).